

130. ROCZNICA URODZIN CZESŁAWA DĄBROWSKIEGO (1896-1983)

130 lat temu urodził się w Łodzi Czesław Dąbrowski, inż. elektryk, elektroenergetyk, wieloletni pracownik łódzkiej elektrowni. Od ukończenia studiów łączył jednak działalność praktyczną z różnego rodzaju dydaktyczną. Związany z Wydziałem Elektrycznym Politechniki Łódzkiej, od czasu jego powstania. Profesor i twórca specjalności elektrownie ciepłne. Jego wykłady i seminaria dyplomowe cieszyły się uznaniem studentów. Promotor ponad 300 dyplomów. Zaangażowany w działalność społeczną. Członek PTETiS oraz NOT. W SEP od 1922 r. Wieloletni prezes Oddziału Łódzkiego SEP, twórca jego struktur po II wojnie światowej. Jeden z pierwszych absolwentów Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej.

Czesław Dąbrowski urodził się 15.07.1896 r. w Łodzi. Ukończył tam gimnazjum, a następnie studiował elektrotechnikę na Politechnice Warszawskiej w latach 1915-1922. Studia przerwał powołanie do wojska w czasie wojny polsko-bolszewickiej. Po studiach zatrudnił się w elektrowni miejskiej w Łodzi, gdzie pracował kolejno we wszystkich działach technicznych do 1953 r. Był delegowany na staże zagraniczne do Francji, Szwajcarii, Belgii i Niemiec. W 1937 r. został kierownikiem Wydziału Ruchu elektrowni łódzkiej. Dąbrowski kierował rozbudową elektrowni łódzkiej, która stała się drugą co do wielkości w przedwojennej Polsce. W czasie niemieckiej okupacji został usunięty przez Niemców ze swego stanowiska i przeniesiony do biura technicznego, ale nie utracił kontaktu z elektrownią. Po zakończeniu wojny wrócił na stanowisko kierownika Wydziału Ruchu elektrowni w Łodzi, a niedługo później został tam zastępcą dyrektora. W 1949 r. przyjął funkcję kierownika technicznego, a od 1951 r. powołano go na stanowiska kierownika biura studiów elektrowni. Zajął się tam dalszym rozbudowywaniem elektrowni i jej przystosowaniem do zadań ciepłowniczych.

Pracę dydaktyczną C. Dąbrowski rozpoczął bardzo wcześnie, w 1922 r. w Miejskiej Szkole Wieczorowej oraz na kursach Łódzkiego Towarzystwa Kursów Technicznych. W 1945 r. nawiązał współpracę z utworzoną w tym roku Politechniką Łódzką. W 1950 r. przeszedł na stałe do pracy w uczelni, w Katedrze Elektroenergetyki, począwszy od adiunkta, przez zastępcę profesora do docenta, prowadząc wykłady z elektrowni, gospodarki energetycznej i urządzeń energetycznych. Cieszyły się one dużym powodzeniem wśród studentów, ze względu na ich powiązanie z praktyką. W 1956 r. utworzył Katedrę Elektrowni Ciepłnych, której został kierownikiem. Pełnił w Politechnice Łódzkiej wiele ważnych funkcji: prodziekanem (1951-1953) i dziekanem (1953-1956) Wydziału Elektrycznego. Był twórcą specjalizacji elektrownie ciepłne na Politechnice Łódzkiej. Pod jego kierunkiem wykonano ponad 300 prac magisterskich i inżynierskich. W 1966 r. przeszedł na emeryturę, przez dziesięć lat prowadził jednak dalej zajęcia zlecone.

C. Dąbrowski był aktywnym działaczem SEP, do którego wstąpił w 1922 r. W latach 1922-1938 był sekretarzem, w latach 1939 i 1945-1958 prezesem Oddziału Łódzkiego SEP. Był członkiem

Komisji Przepisów Budowy i Ruchu Urządzeń Elektrycznych Prądu Silnego SEP. Pracował w podkomisji przepisów na kotły, turbiny i maszyny elektryczne oraz przy redagowaniu instrukcji ich eksploatacji. Był ponadto członkiem Polskiego Komitetu Gospodarki Energetycznej NOT, PTETiS i Stowarzyszenia Techników w Łodzi.

Czesław Dąbrowski zmarł 21.02.1983 r. W 1989 r. w uznaniu jego zasług, odsłonięto poświęconą mu tablicę pamiątkową w gmachu NOT w Łodzi.

*Przygotowała Pracownia Historyczna SEP
na podstawie:*

H. Morawska, M. Pawlik, *Czesław Dąbrowski [w:] Polacy zasłużeni dla elektryki. Początki elektrotechnicznego szkolnictwa wyższego, pionierzy elektryki*, red. J. Hickiewicz, Warszawa-Gliwice-Opole 2009, s. 223-226.

Zdjęcie tytułowe: Czesław Dąbrowski (źródło: Polacy zasłużeni dla elektryki, s. 223)